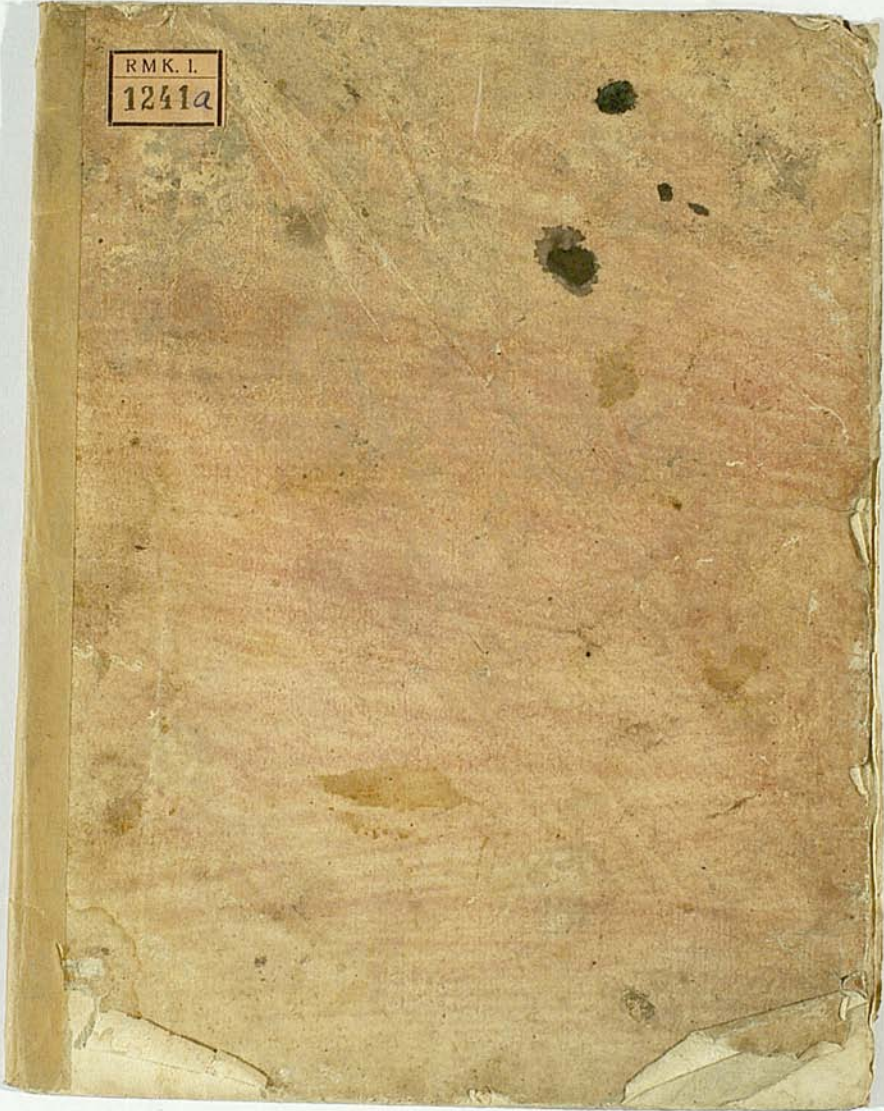

RMK. I.
1241a

RMK I. 1241p.)

(Féls.)

TITULUS:
Magyar-Ország Nagy
PATRONAJA
BOLDOGSÁGOS
SZÜZ SZENT NAGY
ASZSZONYUNK
Mennyei Triumphusa,
AZ AZ
PRÆDIKATIO,
MELLET
Nagy Boldog Aszszony
Napján Szombati Szent Miklós
Püspök Templomában prædikáltot.
SZILI ANDRAS,

Scopiai Püspök Földvári Apátur, és Császár,
s' Koronás Király Urunk ö Felsege TANACSA.

NAGY-SZOMBATBAN,

Nyomtattatot az ACADEMIAI Betűkkel,
Anno 1810. Dec. LXXIX.

ILLVSTRISSIMO,
REVERENDISSIMO^{ET}
DOMINO, DOMINO
Colocensis, & Bachiensis
Ecclesiarum canonice Vnitarū
ARCHI-PRÆSULI
GEORGIO
SZECSENY,
Episcopatus laurinenfis
Administratori, Locorumque
corundem, & Comitatum Supremo
PERPETUO COMITI,
Nec non Sacræ Cæsareæ, Regi-
æque Majestatis Intimo Consiliario
DOMINO PATRONO
GRATIOSISSIMO.

A 2

Si Par-

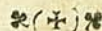

MI Parvos parva decent, utique Magnis
Magna conveniunt ILLUSTRIS-
SIME, & REVERENDISIME ARCHI-
PRÆSUL, ut proinde MAGNÆ
Hungarorum DOMINÆ, id est, super omni-
um in Coelis Beatissimorum Spirituum sublimi-
tatem exaltatæ Deiparæ Virginis Magnificentis-
sima Pompa, & Gloria Tuis quam aptissime O-
culis debuerit repræsentari. Sive enim magni-
tudinem Pastoralis officij Tui considerem, sive
nitidissimos Gentilitiæ Tuæ Columbæ oculos,
absque eo, quod intrinsecus latet, intuear, utrin-
que Tibi dedicandam illam conjicio: ex Primo
quidem, quia multum emines, propinquior ad
Gloriam accedis; Secundo vero, quia Purus
es, nec Oculi Tui hebetantur ad splendorem.
Magna est Gloria, Magnus Splendor, syaves in-
ter Angelorum concentus, tripudiantem inter
applausum Sanctorum, Novum Patriarcharum
jubilum, festivum Prophetarum gaudium, pur-
puratam inter Martyrum coronam, commu-
nem Confessorum exultationem, verecundam

Virginum

Virginum lætitiā, ad ipsius Divinæ Majestatis
Præsentiam, Empireæ Regionis Capitolium sub-
eantis MAGNÆ REGINÆ: & quis illam fixio-
re contempletur obtutu, quam ille, cui in terris
bene merita Laborum, Illustrissimam Insularū
cumulaverunt Gloriam? cujus oculorum aci-
em recta in Virginem intendit Puritas? Tu cer-
te ILLUSTRISIME ARCHI-PRÆSUL (pace
Tua dixerim:) & Gloriosus appares in factis, &
in integritate vitæ Irreprehensibilis; Magnæ
Matris merito Magnus Filius, quæ si Hæreses
interemit, Tu, ne repullascerent, adlaborasti:
& quod in Te palmare est, etiam in Veneranda
Senectute Tua vegetus fervet Animus, non tan-
tū septiforme caput angvis præcidere, sed quot-
quot Hæresi succrescunt cervices uno Spiritus
gladio amputare. Quid namque aliud è Dice-
cessi Tua exterminati lamentantur Animarum
Prædones, quam Roboris Tui virtutem, Zeli
fervorem, Spiritus vehementiam, & efficacem
Propositi executionem? qui Jaurino, & Coma-
romio Celebrerrimis Christianitatis Præsidij in
hoc Vigil ARCHI-PRÆSUL succurristi, quod
Unitatis Catholicæ Turbatores è gremio evulsi-
sti, proscripsisti? Magnus Patriæ Pater declara-
tus, quia securam Filijs vitam Animæ providi-
sti. Ni-

A 3

✽(✱)✽

sti. Nimirū non inane gestat Columba Tua Pacis symbolū, Ramum Olivæ, quando quidem Tua sedula industria pacata Ecclesiæ restituitur tranquillitas, sine dubio sapienter Tipi persvaseras, facile motus Exteros componendos, ubi seditio compescitur Intestina. Magnam vocamus nos DEI MATREM DOMINAM, & nunquid in hoc erraveramus, quod à pluribus dissimulatū sit exiguam illam reputari? Tu tamen correxisti errorem, in Reos inquisivisti, & ultro impune errare prohibuisti: utinam adhuc in sæcula victurus, semper vindex diminuti cultus MARIÆ! Ethic, si parium tantum Laudum tuarum removi, nec Tua de Magna Domina Merita recensui, nihil in eo dubius, quod è limine visuri sint omnes, reticentis studio, & opera, in publicum non producta. Unum tamen è Pluribus illud reticere non possum, quod Univerforum ore circum fertur: Nonne Tibi Magnifica Assumptæ in Cœlos Magnæ Dominae Nostræ Jaurini Basilica suum debet restitutum decorem? deformaverat illam neglecta vetustas, Tu opportune innovasti, ruinam minabantur in illa fornices, & laquearia, Tu sumptuose reparasti, sordescbat pavementum ejusdem in pulvere, Tu porphirio lapide stratam decorasti,

✽(✱)✽

corasti, tota facies desolationem præse ferebat, Tu Dignum DEO Habitaculum effecisti; verbo: Vetustati Novitatem, Formam Deformati, Culturam Desolationi, Pulveri Marmor, Tenebris Lucem, Obscuritati Splendorem supposuisti, vere Magnus Cultor Deiparæ, eo omnino dignissimus honore, ut Eam in Cœlos Assumptam, & à Me exili ungarismo Celebratā contempleris. Plenum est in hoc meum gaudiū, quod imbecillium virium mearum conscius, quo mea elevari non potuit dictio, Tuæ pernicious Columbæ supposita Pennis pro certo habeat altius posse evolare.

Fac itaque ILLUSTRISIMÆ & REVERENDISSIMÆ ARCHI-PRÆSUL, ut qui in Tuo speravi favore, non confundar, Meus iste fuit in Te affectus, quem, ubi foveris, non erit ullus in eo unquam defectus.

ILLUSTRISIMÆ,
^{ET}
 REVERENDISSIMÆ
 DOMINATIONIS VESTRÆ.

Humillimus Capellanus

ANDREAS SZILY,
 Electus Scopiensis.

Dücsöf-

Dicsőséges Pompával, hallatlan, csudálatos, nagy vigassággal, mind az Egek, s' mind az Földnek örvendetes, gyönyörű ünneplésével telyes Nap ez, ez Mái szent Nap Christusban szerető Halgatóim, melyet Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Aszszonyunk tiszteliben régi, jámbor, igaz, Magyar, áitatos Eleink, Atyáink, Nagy Bóldog Aszszony Napjának neveztenek, és mi is mind ez óráiglan annak mondgyuk, és híjuk. Nagy Aszszonynak Nagy Napja ez, mellyen: *Signum Magnum apparuit in Cælo, Apoc. cap. 12. Mulier amict a Sole, Luna sub pedibus ejus, & in capite Corona stellarum* 12. egy igen, igen rendes, egy tekéntetes Aszszony jelenik meg előttünk az Egen, kinek czipellőül az Hóldnak szépsége szolgálván, palástul vállát, derekát, egész testét az Napnak fényessége környülvén, tizenkét ki-választatott tündöklő, ragyagó Csillagokból kötöt koszorúval, vagy inkább drága koronával koronáztatik. Nagy Nap volt az is Betuliábā, mellyen az fel-fuvalkodó, dőlyfős Holóferneffen győzedelmet vévő, gyenge, de bátor, vitéz Judit Aszszony, az egész népnek örvendetes köszöntésével fogattatott, és *Ascendens*, az mint az Irás szól: *lib. Judit cap. 13. in Eminentior em Locum*, magas helyre fel-álván győzedelmén örvendező vigasságot, triumphust hirdet; de Nagyob Nap ez Mái szent Nap, mellyen Juditnál sokszor győzedelmesebb Szűz, Szent, Nagy Aszszonyuk meg-rontván az pokolbéli kevély Holófernefnek fejét, nem egy Városfötskának, Betuliának már, hanem az Egeknek leg-felségebb magótságára, leg-felségebb

22(2)250

felsőgefebb tetejére emeltetik, és nem az Sidóságnak csak, hanem közönségeffen az egész Világnak vigaságos örömet hirdet. Nagy Nap volt az Jerusálemben, mellyen valaha Sába Királyné Nicaula: *multo cum comitatu & divitiis*, 3. Reg. cap. 10. számos későre seregekkel, és gazdagsággal, az az, gyöngyvel, arannyal, külömb külömb-féle drága kövekkel, és fű-szerfzámokkal mufrált-bé Jerusálembé; de Nagyob Nap ez, mellyen Sába Királynénál felsőgefebb Szűz, Szent, Nagy Királynénk a' fok Szentek későre Seregivel, az számlálhatatlan Angyaloknak az ő fokaságival, az az, fok kincsel, és gazdagsággal megyen-bé az Mennyei Jerusálembé. Nagy Nap volt az Susában, mellyen Ester Afzfzony: *induta regalibus vestimentis lib. Ester cap. 5.* Királyi öltözetben tündökölvén, két Szolgálójával, két Szolgálójával, meg-dicsőítettett tulajdon maga ártatlan, Szűz, Szent Testével, meg-dicsőítettett tulajdon maga ártatlan Szent Lelkével mutattya-bé magát, nem Afverusnak romlandó honnyában, hajlékában, hanem az Mennyei Böldogságnak örökkén fen-álló Palotájában. Nagy Nap volt az Sionban, mellyen: *positus est Tronus Marti Regis*, 3. Reg. cap. 2. Salamon az ő edes Annyát Bersábet nagyob bocsúlletnek okáért Királyi székben maga mellé ültette; de Nagyob Nap ez, mellyen Bersábénál hasonlíthatatlan-keppen kedvesebb, kedvesebb, mert Szűz, Szent Annyát, mindé szépséggel fel-ékefttetett, minden teremtet állatoknál fellyeb emeltetett, meg-bocsúlhetetlen drága Királyi székben ülteti az igaz Salamon a' Christus JESUS. Nagy Nap volt az, egy-szóval: mellyé valaha vagy Illyés:

Illyés:

22(3)250

Illyés az Prophéta tűzes-szekérben, és tűzes Lovakon az Egben el-ragattatott, vagy Lázár Lelke az Angyalok által Abraham kebelében vitetett, vagy továbbá Enok felhőben el-rejtetett; de mind ezeknél-is bátrabban merem mondani: hogy még-is mind Nagyob Nap ez Mái szent Nap, mellyen Böldogságos Szűz, Szét, Nagy Afzfzonyuk nem tűzes-szekérben mint Illyés, nem Angyalok által mint Lázár, nem valami kölcsönözöt, idegen fegétséggel mint Enok, hanem, hanem: *Innixa, Innixa super Dilectū suum* tulajdó maga szerelmes, Szét Magzattyának, Szülöttének, tulajdon maga szerelmes, Szent Fiának, a' meg-Testesült Mennyei Felsőnek, magának a' Christus JESUS-nak Szentséges vállára támaszkodik, és hallatlan nagy pompával az Egekben csudálatos-keppen fel-emeltetik.

Láttya önnön maga Böldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfzonyunk, ezen ő Napjának felsőges Nagy-voltát, és nagy lelki örömmel bé-telvén; valamint az elő-hozot Judit régenten, azt mondgya ő-is nagy örömeben: *Magnificata est Hodie Anima mea prae omnibus diebus vita mea*, az az, felmagasztaltatott Ma az én Lelkem életemnek mindé Napjai fölöt; mint-ha azt mondaná: hogy, noha fok kedves, és kellemetes, fok gyönyörűséges, és örvendetes, fok dűcsőséges, és felsőges Napjai voltanak tellyes életében ez világon; de mind azok közöt-is, foha annyira felsőges, foha annyira dűcsőséges, és örvendetes nem volt, mint ez Mái szent Nap: s' Méltán-is, mert ha kedves volt, az a' Nap, mellyen szeplőtelen fogantatása által makula-nélkül jött ez firalom völgyében; kétség-nélkül kedvesebb ez Mái szent Nap, minön vízontak ezen firalom völgyéből minden szépséggel tellyes lévén megyen-bé az véghetetlen böldög örömben. Ha kellemetes az a' Nap, mellyen az örök Igét fogatta méhében Názaretben; inkább

B 2

kellemes

42(4)250

kellemetesebb ez Mái szent Nap, midőn ütet fogadgya szerelmes, Szent Fia az örök dűcsőséggben. Ha gyönyörűséges az a' Nap, mellyen Szent Fiát szűlvén ez világra, Annának ismértette lenni magát Bethlehembben, fokkal gyönyörűségesebb ez Mái szent Nap, midőn mind Anyja, mind Királyné immár az Egekben. Ha örvendetes az a' Nap, mellyen szerelmes Szent Fiát mutatta-bé Simeon által az Jersúsalemi nagy Templomban; bizony örvendetesebb ez Mái szent Nap, midőn ötet mutattya-bé Szent Fia a' tellyes Szent Háromságnak titkos, és belső Sánduariumjában. Ha dűcsőséges az a' Nap, mellyen Szent Fiát imádtatta ez világ Fejedelmével, az nap-keleti Szent Királyokkal, kérdés kívül dűcsőségesebb ez Mái szent Nap, midőn ütet imádtattya Sz. Fia az Meñyei Hatalmaságokkal. Egy szóval, egy szóval: ha felséges az a' Nap, mellyé Szent Fiát vagy a' Doctorok közöt ülni, fiatal, kised, csak tizenkét Elztendős korában, vagy pediglen keserves kinszenvedése, halála után dűcsőségesen fel támadni, és az Egekben menni látta valaha; bizony fokkal felségesebb ez Mái szent Nap, midőn azon Szent Fiát nem másut már, nem, hanem az Atya Istennek az ő örökös jóbán ülni, és Magát-is, Magát-is az Egeknek magoságára, tetejére fel emeltetni láttya. Azért méltán, igen méltán, sőt Juditnál ezerferte méltábban mondhattya maga felől, hogy noha nagy, és örvendetes Napjai voltanak mind ezek ő nékie ez világon; de *Hodie, Hodie Magnificata est Anima mea pro omnibus diebus vite mea*; Ez Mái szent Nap az, mellyen kiváltképpé fel-magasztaltatott az ő Lelke életének minden napjai felet: Ez Mái áldot Nap az, mellyen mint az Evangelista-is mődgya: *Optimam partem elegit*, mindē Szentek, minden Angyali karok, sőt még az Cherubinok, az Seraphinok közöt-is leg-job, leg-nagyob, leg-bóldogjab részt vá-

42(5)250

részt választot önnön magának. Ez Mái örvendetes Nap az, mellyen Testestül, Lelkestül minden teremphet állatok felett fel emeltetett, dűcsőségesen fel-magasztaltatott Mennyeknek orszáágában.

Honnét alkalmatóságot vévén, fel-kellene már tennem czelomat, és mivel ez Mái örvendetes, dűcsőséges szent Napnak *Meritum*-ján, természetes mivóltán kezdettem beszédemet, meg-kellene tovább is magyaráznom azt az hallatlan, azt a' csudálatos, nagy Pompát, mellyel az Egek fogattak Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyunkat; de előttem viselvén az Példát, és tartván attúl, hogy úgy ne járjak En-is, mint az kiket meg-feddet a' Koronás Proféta azért, hogy: *posuerunt in Cælum os suum*, megvallom alázatosán gyarlóságomat, hogy nem merem se alatt járó, csekély, kicsiny Elémemet annyira fel-emelni, se annyival inkább lassú, botor, nehéz Nyelvemet olly bátran az Egek köziben bocsátani; azért meg-mutatom inkább (mivel az egész szent Írásban sohult semmi magános emlekezetet, magános, világos bizonytságot nem olvashatok arrúl, hogy Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyunk hólta után Testestül-is mingyárt fel-ment volna Menyországban) meg-mutatom mondom két, három szóval; micsoda okok visélték, sőt ugyan kényszerítették, igen kényszerítették édes Údvőzítőnket arra, hogy szerelmes, Szűz, Szent, Anyát, ki-múlván ez világból, ne hadná az koporsóban, ne hadná az földnek gyomrábá, hanem mindgyárt fel-támasztván, Testestül Lelkestül fel-emelné, fel-vinné az Egekben.

Ajánlások szerént nem akarok hoszfú lenni a' tanításban, de azonban kérlek benneteket, hogy ti se legyetek unalmasok, vagy szűnnadozók az halgatásban.

22(6)250

A Maz Istennek választot szolgája, kedves Papja Edrás buzgóságos imádsági, áitatóssági közöt mint egy Lélekben el-ragattatván egykor, azt olvasom felőlle az Írásban, hogy fel-kiáltot az Egekhez, és ekképpen szóllot magához a' Felséges Istenhez: *Dominator Domine ex omni Sylva terra, & arboribus ejus elegisti tibi vineam unicam, ex omnibus Terra orbis Foveā unam, ex omnibus Floribus Lilium unum, ex omnibus abissis Maris Rivum unum, ex omnibus Civitatibus Sion unam, ex omnibus Volatilibus caeli Columbam unam, ex omnibus Pecoribus Ovem unam*, az az: mindeneké Uralkodó, Felséges, Szent Isten az egész kerek Földnek ki-széledet nagy Erdéjéből választottál tennen magadnak egyetlen egy Szőlőt, az egész Világnak minden Hajléki között egyetlő egy Rejteket, az Virágok között egyetlen egy Liliomot, az Tengernek minden Mélységi között egyetlen egy Patakot, az Városok között egyetlen egy Siont, az Egi Madarak között egyetlen egy Galambot, az Barmok között egyetlen egy Juhot.

Melly szokat fel-fognak, fel-vésznek a' szét Írás magyarázó Doctörök, és jóllehet külömb külömb-fele nyelvekkel, de egyenlő értelemmel fejtegetvén magyaráznak nem mássa, hanem Böldegságos, Szűz, Szent Nagy Afzonyunkra: mert ű az, a' ki választatott *Vinea electa*, egyetlen egy Szőlő, mellyet az Felséges Ur Isten az Földnek minden mezei, minden erdei között leg-kedvessebb Szőlőül választatot önnön magának; az melly Szőlőben plántáltatott, és nevelkedet *Vitis vera*, az igaz Szőlő-tű, a' Christus JESUS. ű ez Világnak minden Hajléki között ki-választatott egyetlen egy Rejtek, melyben kilencz egész Hólnapig bé-zárva, bé-rekesztve, titkolva, lappangva nyúgodot az Istennek Szent Fia. ű minden Virágok között ki-választatott egyetlen egy Liliom szál, melyből Li-

22(7)250

ből *Lilium convallium*, az igaz Názáreti Lilium, és gyöngyvirág származot. ű az Tengernek minden mélysége között ki-választatott egyetlen egy Patak, melly *latificat Civitatem DEI*, örvendezteti, és gyönyörködteti az Istennek az ő lakó szent Helyét. ű az Városok között ki-választatott egyetlen egy Sion Várossa, melly *Fundamenta ejus in Montibus Sanctis*. minden Szenteknek, sőt még az Angyali karoknak-is magosága, teteje földben emeltetett. ű minden madarak között ki-választatott egyetlen egy szép, tiszta Galamb, melly Kedvese előtt, *Una est Columba mea*, leg-kelemetesebb, leg-szerelmetesebb. ű minden lelkes állatok között ki-választatott egyetlen egy ártatlan Juhocska, melly *Agnum DEI*, az Istennek Bárányát nekünk ez Világra hozta.

Azért, hogy ezt az egész teremtetet állatok között ekképpé magánossan, és ilyen nagy gondviseléssel, szorgalmatossággal ki-választatott egyetlen egy leg-tisztább, leg-szeb, leg-Böldogjab Szűzet, ugy-mint maga szerelmes Szent Annát meg-ismértetné azon mindeneken uralkodó Szent Isten, minden időben mennyire szerette, kedvellette, menyire bősülte, tisztelte; sőt nem csak az Emberekkel itt az Földön, hanem az Angyalokkal-is Mennyeben mennyire kívánta, bősültetni, mit cselekedet? Azt, hogy ki-műlván ez világból, nem szenvedte az Földnek az ő gyomrában, hanem ez Mai szent Napon fel-támasztotta tisztaságos, Szűz, Szent, Testét-is, és meg-dicsőítettett Szent Lelkével meg-eggyeztetvén, az Egekben fel-emelte, fel-vitte.

Amaz maga Annja szerető, maga Annja bősüllő Király-is, Salamon-is, azt olvasom felőlle, annyira bősüllőtte kedvellette az ő édes Szüléjét Berfabét, hogy magán való tronust, Királyi széket emeltetett nekie, az mint oda fel-is.

22(8)250

oda fel-is jelentem vala, és maga mellé, maga jobba felé ü tervén, ekképpen biztatta: *Pete Mater mea, neque enim fas est, ut avertam faciem tuam*, az az, kérj bizvást mindent édes Anyám, mert nem méltó, hogy én fiad lévén, az te orczádat meg-vevsem, és valamiben az te kérésedet meg-szegjem; de gyarlóság alá vettetett Embernek csak ugyan gyarló, változó, el-múlándó szeretete volt ez.

Az igaz Salamonról, a' Christus JESUS-ról; az Christus JESUS-nak forró, buzgó, nagy Szeretetiről Szent Anselmus *lib. de excell. Virg. cap. 4. Excedit, excedit, omnes Amores res Parentū in Filios, & Filiorum in Parentes, amor Matris huius in Filium, & Filij huius in Matrem*, meg-előzi, úgy-mond, hasonlíthatatlan, határozhatatlan-képpen fellyül müllyá, fellyül haladgya minden Atyáknak, Anyáknak az ő Magzattyokhoz, és minden Magzatoknak az ő Szüléjekhez való szereteteket, ennek az áldot Fiúnak a' Christus JESUS-nak az ő szerelmes, édes, Szént Annához való forró, buzgó, nagy Szeretete. S' mire birta vallyon, mire vitte ez a' Nagy szeretet útét? majd meg-mondom:

Szent János *Apoc. cap. 6.* beszéli ez világból ki-múlt, és meg-dicsőített Szentek Lelkeiről, hogy: *clamabant subitus altare voce magna*, az Oltár alatt nagy fen-szóval kiáltottanak; de, *dictum est illis, ut requiescerent adhuc tempus modicum, donec implerentur conservi & fratres eorum*, azt felelték nékiek, hogy várakoznának még egy kevés korig, miglen az ő szolgáló-ráfoknak, és Attyok-fiainak számok bé-telylefedgyenek. Mit kívántanak, vagy mit kiáltottanak olyan nagy fen-szóval, nem említi Szent János; mind-azon által előnkben adgyák a' szent Irás magyarázó Doctörök, nevezet szerént Szent Gergely, Szent Anselmus, Béda, és Riccardus, s' azt módgyák: mivel az Léleknek természet szerént való indulatból mindenek felett leg-nagyob szeretete, ked-

22(9)250

tete, kedve, mindenek felett leg-nagyob kívánsága, vágyódása vagyon a' Testhez, mint régi meg-hit, titkos, belső baráttához, társához, kívánták azok az Oltár alatt kiáltozó Lelkek az Istentől Testeknek mentül hamarab való fel-támadásokat, és azokkal eggyesüléseket.

De az mint mondam, csak az volt a' válaszok, hogy várakoznának mig bizonyos ideig, az az, a' mint Origenes, és Tertullianus nagy bölcsen magyarázzák, az utolsó Ítélet napig, mikor osztán a' köszönseges fel-támadáskor fel támadna az ő Testek-is, és akkor mindnyájan lelki, testi tellyes dicsőséggel egyszer s' mind meg-bóldogittatnának meg-dicsőíttetnének.

Azon Természetben óltot fakadó nagy buzgósággal kívánta Bóldogságos Szűz, Szent, Nagy Afzszonyúk Lelke is szerelmes Szent Fiától, mihelt ki-múlt ez világból, Testének fel-támadását, és azzal eggyesülését; hogy a' kivel 34. Esztendeig éjjel, nappal nagy hiven szolgált nékie, azon Testével eggyütt hólta után-is mindgyárt dicsérmé az örök Bóldogságban.

Nem volt pediglen olyan válaszfza, mint az több Szentek Lelkeinek, tudni-illik, hogy ű-is éppen az utolsó Ítélet napjáig várakoznék, hanem előtte víselvén Szét Fia maga nagy kötelességét (hallyátok Atyák, hallyátok Anyák az ti tekintetes Méltóságtokat, de hallyátok tük-is Fiak az ti nagy kötelességteket:) minden Fiú annyira köteles az ő édes Szüléihez, hogy azokat nem csak bőcsülleni, tisztelni, hanem tellyes tehetségével annyira tartozik minden szűkségekbé segiteni-is, hogy-ha tiz, húsz, többet mondok: ha újjoñan, s' meg-újjoñan fel-támadhatna, és száz, ezerszer meg-halhatna-is érettek, még sem fizethetne-meg, még sem tehetne eleget a'nak az adóságnak, az mellyel adós nékiek; okát adom: mert minden

C

kor fen

¶ 2(10) 250

kor fen maradna, fen állana, és el nem törölhetné azt a Titulust, hogy ű tollók, és nem mástól vették Emberi léteket, Emberi természeteket; melyre nézve még a' tellyes Szent Háromságban-is, noha az Második személy a' Fiú Isten egy az Atyával természetiben, de Fiúi személyére tekintve, maga meg-vallya Szent Jánosnak *Cap. 28.* hogy: *Pater major me est*, az Atya nagyobb nállánál; azért mondotta Szent Cyrillus is: *in Divinis etiam majus est Patrem esse, quam Dominum, plus enim est in DEO Filium generare, quam Abundum creare*, az Istenségbe-is, ugy-mond, nincsen, nem-is lehet egy Nagyb, Tekénteteseb, Felsegebb Titulus az Atyai Titulusnál, melly minden egyéb méltóságos Isteni Titulusokat feljúl halad, mert többet tézen az, hogy az Atya Isten Fia nemzet, hogy sem, hogy az egész világot teremptette. Innét vagyon az, hogy még az világi törvény-is meg engedte az Atyáknak azt, hogy utolsó, el-távoztathatlan szükségekben pénzé tehetik, el-adhatják tulajdon magok Magzattyokat-is) előtte viselvén mondom, szerelmes Szent Fia maga Fiú nagy Hivatalyát azt a' törvényt, mellyet maga szabot, maga adot volt ki az Fiaknak, midőn azt iratta a' kü-táblára: *Honora Patrem tuum, & Matrem tuam*; de ihon itt-is micsoda kérdés fordul előmben: miannak az oka, hogy két kü-táblára, és nem egyre iratta ő Szent Felsege a' tiz-Parancsolatot, holott egyikre-is reá fert volna bizony nem egyéb, hanem az, hogy valamint az Egyikre az maga Tiszteletit, úgy az Másikra minken egyéb Parancsolati közt leg-elöl is az Atyák, és az Anyák böcsülletit függesztette, avégre, hogy valamint a' két kü-Táblát *part gradu*, egy sorban jartatta; az Fiak is, Isten után nagyobb böcsüllettel senkit ne tisztelnének, mint az ő édes Attyokat, és Annyokat: előtte viselvén, jelentem még-is az mi édes Üdvözitők

maga

¶ 2(11) 250

maga nagy köteletségét, azt a' Parancsolatot: tiszteljed az te Atyádot, és az te Anyádot; Magában-is, Magában-is Példát támasztot, az az, mint maga édes Anyja szerető, nagyra böcsüllő, Nagy Jó Fiú ottan mindgyárt ki-múlása után minden üdőzés nélkül, *neque enim fas est, ut avertam faciem tuam*, fel-támasztotta ártatlan Szűz, Szent Tefét-is, és meg-dicsőített Szét Lelkével meg-eggyeztette.

De nem csak az Fiúi köteletség vagy szeretet hordozta, viselte, hanem az Igaság-is kényszerítette édes Üdvözitőnk arra, hogy ne halaszsa, hanem mentül hamarab leiki, testi tellyes dűcsősséggel meg-dicsőitse Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Aszfzonyunkat. Mert hiszem a' Szóló-míveseknek-is, az igazságnak amaz mondása szerént: *dignus est operarius mercede sua*, méltó a' Szólga az ő bérére, azon napon adatta-meg földgyokat az Gazdával, az melly napon szolgáltanak; sőt az ő Testamentumban ugyan törvényt szabot arrúl, időt, órát rendelt, melyben meg-kell jutalmazni faradságokat az Szolgálóknak, midőn ekképpen szólott: *Deut. cap. 24. non negabis mercedem fratris tui, si ve advena, sed Eadem die reddes pretium laboris sui ante, Solis occasum*, meg ne vonnyad, ugy-mond, meg ne tartóztallad, semmi-képpen meg ne tagadgyad az te Felebarátodnak, vagy jóvevény Szolgálódnak az ő bérét, hanem azon a' napon a' mellyen az te dolgozban munkáldodot, fáradoz, izzadot, meg adgyad az ő jutalmát még az Napnak elnyúgodta előtt.

S'ha ilyen szorgalmatos gondot viselt, vagy viseltett az Gazdakkal a' Szolgai rendre, és Szolgák bérre; gondollyátok-el már, nemde nem többet cselekedetté Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Aszfzonyunkat? azzal, az kihez igazság szerént-is, de természetesen-is nagyobb köteleiséggel volt kötelezve? Kinek, ha szolgálattját

C 2

meg-te-

¶ 12 ¶

meg-tekentyük, vallyon ki lehetet hiveb, tókélletheb Szolgálja, vagy Szolgáló Leánya ő Szent Felségének? kicsoda, az ki minden teremtet állati, Szolgái, Tanítványi, Apostoli, Rokoni, Attya fiai, sőt még az Angyali karok közöt-is éjjel, nappal vagy nagyob serénységgel, vagy nagyob szeretettel, és kedvel forgolódot ő körül? Nemde nem ű volté az, az ki minek utánna arra ajánlotta vala magát: *Ecce ancilla Domini*, imé az Urnak szolgáló leánya, (hogy most ne-is emlitem azt, miképpé karján, mellyén, szíven hordozta, vífelte, nyúgosztalta, aluttatta kisdéd korában gyakorta ütet:) az ki mondom félre téven minden alkalmatlanságokat, mindé uti veszedelmet, félelmet, Názáretből Bethlehemből Egyiptomból víszontak Názáretben, onnét Jérusálemből, Jérusálemből az Kalvária tetejére a' Keresztre, a' Keresztről a' Koporsóban késérte, kővette ütet?

S' mind ennyi fáradságával, enyi szorgalmatos szolgálattal nemde nem érdemlette meg azt, hogy hólta után ne csak Lelke dicsőíttessék meg, mint a' több Szenteknek, hanem Testében-is, Testében is mindigárt, *Eadem die, adhuc ante Solis occasum*, ez Máj nap, még nap nyugta előtt, és ugyan ezen Máj nap dúcsóségeffen fel-támadgyon, és Testétől, Lelkétől oda vitéssék, emeltessék, az holott: *Ubi sum Ego*, örökkön örökké uralkodik az, az ki nek Testével-is szolgált, úgy-mint az ő szerelmes Szent Fia a' Christus JESUS.

Láttam én (szóllok azokról az apró Eszközökről, mellyek 33. Esztendő forgása alatt egyút is, másut-is szolgáltának az meg-Testesült Mennyei Felségnek:) láttam én mondom testi szemeimmel valaha azt az darab vörös Posztótskát, melyben takarta, polálta; azt a' rövid, kicsiny

¶ 13 ¶

csiny Bölcsőcskét, melyben fektette, rengette aluttatta; azt a' fa' Talátskát, melyből legeltette; azt a' Kalánkát, mellyel étette szerelmes Szent Fiát Böldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyunk; láttam mind ezeket nagy lelkem vigasztalásával, örömevel; ezüsttel, arannyal, külömb külömb-fele drága kővekkel meg rakot, meg-tömöt, gazdag Királyi tárházoknak minden kincseinél nagyob bőcsületben tartani, imádatni; sőt minden Szenteknek az ő Ereklýéinél felségesbé tiszteltetni. Mit mondgyak az többiről? azt a' Názáreti kicsiny Házatskát, keskeny, szoros Szobátskát, melyben az Ige meg testesült, annyira bőcsültette mindé üdőben, és annyira bőcsülteti mind ez óráiglan-is ő Szent Felsége, hogy annak térdet, fejet hajtának, abban homlokokra, orczájokra borúlnak; annak az pádimétumát, porát apolgatva, csokolgatva nyalyák, fallyák az Hatalmafságok; és fejedelmi ajándékokkal az Fejedelmek, Királyi pálczájokkal az Királyok, Császári koronájokkal a' Császárok alázatoosan tisztelik, és imádgýak. Azt a' sullyos Kereszt-fát, mellyen függöt, ezüsttel, arannyal, uniókkal, gyémántokkal ékelített; Püfpókóknak, Ersekeknek, Kardinályoknak, Pátriárkáknak, Világ biro Monárkáknak, és Pápáknak fejeken, nyakokon, mellyeken, szíveken hordoztattya; Templomokon, Oltárokon, és egyéb helyeken minden Rendekkel bőcsülteti, és imádtattya. Azt a' kő-Koporsót, melyben 36. óráiglan nyugodot, és még most-is Palestinában az Pogányok kezében vagyon, annyira tisztelteti, hogy az egész Keresztyén Világból Esztendőnként fok ezer, s' meg ezer Szarándokoknak, Jóvevényeknek buzgóságos áitatósággal látogattattya, állattýában, szentségében, dúcsóságában minden fogyatkozás-nélkül őrizteti, őltalmaztattya; sőt még magok az Sergius kőlykei, az Pogányok

142

gányok által is kiváltképpen való böcsületben tartattya. S' mind ezeket az apró alacson, érzéktelen eszközöket, mellyek csak kevés ideig szolgáltanak ő Szent Felségének, illy nagy böcsületben tartatván, nemde nem fokkal illendőbbé (kérlek benneteket, ámbár legyetek tenen magatok is ítélő Birák a' dologban:) nem fokkal még többé mondom, hogy egy darab posztótskánál, böcsöcskénél, egy fa-talátskánál, kalánkánál, egy Názareti kefeny, szoros kamarkánál, egy kereft-fánál, vagy kő-koporsónál; ezernyi ezerízerte, sőt számlálhatatlá ezernyi ezerízerte Szenteb, Szenteb, Szentségessébb Testét Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyunknak, kinek Véréből származot, kinek Méhében nyugodot, kinek Szentséges Tejével tápláltatot, meg ne hadgya az Földnek az ő győrában rothadni, hanem inkább ez máj szent Napon dűcsőségesen fel támasztvan mind az Egnék, s' mind az Földnek Fejedelmivel ki-mondhatatlan nagy böcsülettel tiszteltessé, és imádtassá?

Tudom amaz Angyali elmével bíró Nagy Szent Doktor Szent Thamás, nyilván írja Szent Jánosról, *dist. 34. art. 3. ad 2.* hogy 99. Esztendő korában ki-múlván ez világból, ottan hamar fel-támadot, és testestül, lelkestül fel-emeltet az Egekben.

Tudom az Egek Secretáriussá Szét Máté-is azt módgya Evangeliomának *Cap. 27.* hogy Christus Urunk szentvédése idején: *Monumenta aperta sunt, & multa Corpora Sanctorum qui dormierunt, surrexerunt, & apparuerunt multis.* fok Szentek teste fel-költének, fel-támadtanak az koporsókból, és fokaknak meg-jelentének Jérusálemben. Kikről közönséges értelemmel azt tanítták nem csak Origenes hanem az Anyaszentegyháznak Hires, Nagy, Szent Doktor; Szent Epiphanius, Szent Anselmus, Szent Ambrus, hogy

143

hogy soha többé meg nem holtanak. hanem testestül, lelkestül egygút métenek-fel üdvözítőnkkel Menyországba.

S' ha ezt érdemlették a' Testbē-is a' dűcsőséget, még az utolsó ítélet Nap előtt ezek a' Szentek, csak a' Szolgálak, csak a' Szolgálak; miért nem az Istennek az ő Szerelmes Szent Anyja, holott az Anyai Tisztelettről parancsolat is van, de nincsen a' Szolgálak tiszteletiről?

Szent Agoston bizony *Serm. 1. de Assumpt. Consideratis omnibus vera ratione censeo confitendum: MARIAM Virginem gloriosę ad Aternitatis gaudia fuisse assumptam post mortem, nec ad communem humilitatem, putredinis videlicet, vermis, & putveris adductam: tam pretiosum thesaurum dignius est Cælum servare, quam Terram, tronum DEI, talamum Domini, tabernaculum Christi dignum est, ibi esse, ubi est.* Mindeneket, úgy mond, jól meg-fontoltván, meg-vallom tökéletessén, hogy Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyukat az Isteinek kegyelmeisége holtat után Testestül, Lelkestül míngyárt fel-emelte az Egekben, és nem szenvedte, hogy az rothadásnak gyalázattya, vagy férgeknek foga ártaható nékie: illyen drága Kincset méltób az Egnék tartani, hogy sem az Földnek, az Isteinek az ő Királyi székeinek, az Urnak az ő Agyasházának, a' Christusnak az ő Hajlékának méltó ott lenni; az hól ő vagyó.

Közeleb járúl bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzfonyunk koporsójához Gverricus Apatur, és az önnön maga szerelmes Szét Fianak, magának a' Christus JESUSnak képiben azt mondgya nékie: *Serm. 2. de Assumpt. Veni Electa mea, veni, & ponam in te tronum meum, jűj-el én Választottam, én szerelmes Anyám, és te benned helyheztetem az én Királyi székeket; s' mintha ugyan valami kedves-fen édesgető, hitegető szép Contrapositumokkal, az az, egymás ellenében rakot kelevézés argumentumokkal, kellemetes, nagy okokkal láttatnék ébrezgetni, serkengetni,*
kecsej

22(16)250

kecsektetini, azt mondgya tovább is: *continuisi Parvulum in gremio, continetis Immensum in animo, fuisti diversorum peregrinantis, eris Palatium regnantis, fuisti Tabernaculum pugnantis in stadio, eris Solium triumphantis in caelo, fuisti Thalamus sponsi incarnati, eris Tronus regis coronati*, Engem, úgy-mond, Kifdedet hordoztál kebledben, ma Véghetlent hordoz lelkedben; Szállása voltál szarándok Magzatodnak, ma Palotája lélsz az Országiónak; Sátora voltál ez világon Harczolónak, ma Királyi széke lélsz a' Győzedelmefnek; Agyafháza voltál a' meg-Testesült Mennyei Völegénynek, ma Felséges széke lélsz az koronás Királynak; azért, *surge, surge, prospera, & veni Electa mea, & ponam in te thronum meum*, kely-felkely-fel, és ne kétsél, hanem jű-el én Választottá, én Szerelmes, édesAnyám, és te benned helyheztetē az én Királyi ízékemet.

Melly kedves, melly édes mézzel folyó szives szavaira Üdvözítőknek, úgy látom már lélekben, hogy felkelvén koporsójából, és ki-vetkezővén tiszta, fehér gyócs-Lepjeiből, mellyekbē bé-volt takarva Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afzszonyunk ártatlan Szűz, Szent Teste, megmondhatatlan fényességgel környűl vétetik, és megdűcsöítettett Szent Lelkével meg-eggyeefedvén, az Egek felé fel-emeltetik.

Két Rendben állanak az Egtől fogva éppen az Földig (meg-bocsálatok édes, kedves Halgatóim, jút efszemben, azt mondom vala oda-fel, hogy nem merem se alátjáró csekély, kicsiny Elmémet, se annyival inkább lassú, botor Nyelvemet olly bátran az Egek köziben bocsátani; de Szent Jóbnak amaz mondása szerént: *Conceptum sermonem tenere quis poterit?* az egyszer el-gondolt beszédet kicsoda tartóztathattya-meg?) Két rendben állanak mondam az Egtől fogva éppen az Földig az Angyali Seregek; és Némel.

22(17)250

és Némellyek közzőlők ezt a' dűcsőséges Pompát, dűcsőséges Proceffiót rendelik; Némellyek drága illatu virágokkal, violákkal, rósákkal, liliomokkal, gelfeminokkal illatoztatták; Némellyek külömb külömb-féle kedvesen fűtőlógó tömjénekkal gőzölöktetik; Némellyek Gabriellel, az Angyallal most-is nagy fen-szóval köszöntik, üdvözlik; Némellyek dűcsőségen csudálkozván azt kérdik egymástúl: *qua est ista, qua est ista?* kicsoda ez a' Rendes, ez a' Tekéntetes Afzszony, olyan, mint az felkelő Hajnal, szép mint az Hóld, választot mint a' Nap, rettenetes mint az Táboroknak el-rendelt Seregi: Némellyek szépségen el-bámúlván, azt mondgyák egymásnak: *non est talis Mulier super terram in aspectu, in pulchritudine*, nincsen ehez hasonlő nincsen ennek tárfa, nincsen mássa egész a' Földnek az ő színén, kerektségén szépségére, tekéntetire nézve. Mindnyájan hegedű, lant, hárfa, citera, és minden ki-gondolható Musikáknak kedves pöngésivel, az mellet gyönyörűségesen zengedező ének szókkal késérik, és az Egen lévő Angyali Társoknak azt kiáltják: *attollite, attollite portas, Principes vestras*, emellyétek-fel Angyali karok, Fejedelmek az ti Kapuitokat, mert imé jűn a' Dűcsőségnek Királyné Afzszonya. Azonban közelget Bóldogságos, Szűz, Szent, Afzszonyunk az Egekhez, mellyek minden tartóztatás-nélkül, ki-nyilatkozván, mihelyt azt az Eget éri, melyben az Hóld vagy on, ottan mindgyárt lábai alá borúl, és nagy alázatossággal czipelől szolgál nékie. Fellyeb menvén, és az Napnak Egében jútván, fényes palástúl adgya magát az Nap-is nékie. Onnét még fellyeb menvén, és a' Csillagoknak Egében-is szépséges Lábat bé-tévén, Szent Fejét leg-szebben tündöklő, leg-szebben ragyogó, de mesterségesen őszve fonot tizenkét Csillagok vészik környűl.

D

Altal mé

22(18)250

Altal mégyen ezeken az Planéták Egein Bóldogsá-
gos Szűz, Szent, Nagy Afzszonyunk, és mihelt a leg ma-
gossab, leg fényesebb, és fölségebb Egnek, Empireumnak,
az az, magának az Isten lakó-Helyének eleiben érkezik,
ki-nyilnak annak-is: *ab Oriente porta tres, ab Aquilone porta tres,*
à Meridie porta tres, & ab Occasu porta tres, tizenkét Gemánt
kapui, emelkednek örömökből Gyöngyből álló drága
Sarampói, villámlanak Jaspisból ki-rakot gazdag Falai,
pillámlanak Sáfirból ki-vágot hoszfú, sugár Oszlopi, csil-
lámlanak Kristalból éppített szélles, tágas, nagy Szénei,
Menyezeti, tündöklenek Aranyból öntet Pádimentu-
mi. Bé-mégyen ebben az Nagy fényességgel tündöklő
Egben, Empireumbá Bóldogságos, Szűz, Szent, Nagy Afz-
szonyunk, és imé Eleiben jún Adám az első Atyánk, utána
az ártatlan Abel, az igaz Noe, az engedelmes Abrahám, az
tekéntetes Isák, az erős Jákób, a tiszta Joseph, az alamif-
nálkodó Tobías, az nagy szenvedő Jób, Moyses, Isaiás, Jé-
remiás, Ezéchiél Daniel, Dávid, Isaiás, Ezéchiás, több Szent
Pátriárkákkal, Királyokkal, és egyéb Szentek seregivel
eggyüt, kik mindnyájan egyenlő, de nagy fen-szóval üd-
vözölven: *Tu Gloria Jerusalem, Tu Letitia Israel, Tu Honorifi-*
centia populi nostri eris Benedicta in aeternum, üdvöz légy, ugy-
mond Jérusálemnek Dicsősége, Izraélnek Vigasága,
Népünknek Tisztesége, és áldot légy örökkön örökké.

Nem elégeznék pedig meg csak magok üdvözlő
köszöntésekkel, dicsőítő kiáltásokkal Szent Atyáink, ha-
nem az Szent Afzszonyi-állatokat is eleiben küldik, mond-
ván: *Egredimini Filia Sion, & videte Reginam vestram, quam lau-*
dant astra matutina, cujus pulchritudinem, mirantur Sol, & Luna,
állatok elő ti-is, ugy-mond, Sionnak az ő Leányi, és
láthatok az ti Királyné Afzszonyotokat, kit dísernek az
reggeli Csillagok, kinek szépségén csudálkoznak az Nap,
és Hóld.

Kik kö-

22(19)250

Kik között leg-első-is Eva: nem En vagyok immár,
ugy-mond, nem hanem Te vagy, oh fel-magasztaltatott
Szent Szűz, az igaz Eva; mert ha En az én gyarlósá-
gommal meg-öltem, Te bezzeg az te ártatlanságoddal
lelki testi életre fel-támasztottad az én Magzatimat, az én
Fiaimat, és Leányimat.

Amaz rendes, maga viselő, merő Fejedelmi módon
termet szép Sara: Te vagy édes Afzszonyunk, nem csak
az egy Abrahám Pátriárkának, az én Férjemnek, hanem
mind azoknak, valakik az élő Istenben eleven hittel hisz-
nek, *Soror nostra,* igaz, és való ágos Nénnyek, *propter quam*
bene est nobis, & vivet anima nostra ob gratiam Tui, kire nézve, és
az kinek kedvéért jól történt nekünk-is dolgunk, és él a'
mi Lelkünk.

Az Iffiú, gyenge, de elméjében meg-éret, tekintetes
Rachel: Te vagy, és nem En vagyok, oh nagy dicsőséggel
tündöklő Szent Szűz, amaz: *decora facie & venusto*
aspectu, igen, igen szép ábrázatu, és kegyes tekintetű leg-
szab Rachel, kiért nem Isák fia Jákób, hanem az Atya Isten-
nek egyetlen Eggye, a Christus JESUS: *formam servi ac-*
cepit, szolgálai ábrázatba öltözött, és 33. Esztendeig szolgált.

Debora, Judit, Ester: Te vagy oh fel-emeltetett, meg-
dicsőített Szűz, Szent Nagy Királynénk, az ki nem Iz-
raélnek a' Sidóságnak mint mi; hanem az egész Emberi
nemzetségnek Ellenségét földhöz verted, meg-szégyseni-
tetted, meg-rontottad, semmivé tetted, s' azért: *ducta es*
ad Cubiculum Regis, ezen az Máti szent Napon, az te örömd-
nek híres Napján az Meñyei Afverusnak, az Felséges nagy
Istennek dicsőséges Országában emeltetel. Amaz 24.
Méltóságos, és Királyi koronákkal meg-koronáztatot
tisztes Vének továbbá midőn magánosan elő álván, és az
új Királynénak *Homagium* jokat be-adván, le-borúlnak, le-
yonnyak

D 2

202501

vonnyák fejekről, és lábai alá le-tészik, le-rakják koroná-jokat; ah ki tudná már, nem mondom vólta-képpé meg-magyarázni, de csak meg-is gondolni, azonban minémá-nagy kegyelmességgel, mennyire meg-böcsülhetetlen nagy szeretettel, kedvel, örömmel látta, fogatta az örök dűcsőtségben lakozó tellyes Szent Háromság Bóldogsá-gos Szűz, Szent Nagy Afzszonyunkat?

Szent Ildephonfus summásson, de fokát foglalván beszédében: *Serm. 2. de Assumpt. Sicut incomparabile est, quod Virgo gessit, & ineffabile donum, quod percepit, ita, ita inestimabile, & incomprehensibile premium est, quod ultra omnes Sanctos promeruit*, az az, valamint hogy nincsen mihez hasonlítani Bóldog-ságos, Szűz, Szent Nagy Afzszonyunk cselekedetét, és ki-mondhatatlá az a' ajándék, melyet el-vert; úgy *inestimabile*, meg-böcsülhetetlen, és a' teremtet Elmének erejével meg-foghatatlan az a' dűcsőtség-is, melyet a' Szent Há-romság el-készített, és velle közlött, akkor főképpen, mi-kor az egész Mennyei Felség, az Atya Isten mint szerel-mes Leányához, a' Fiú Isten, mint választot édes Anyjá-hoz, a' Szent Lélek Ur Isten, mint kedves Matkájához (engedgyétek meg, hogy ekképpen szólhassák magyarul az Isteni Személyekről, mert más-képpen nem-is lehet :) hozzá hajolván, által fogta, meg-ölelte, által kulcsolta, melléhez, szívéhez szoritotta, kapcsolta, és csókolgatva apolgatta útét; akkor az midőn nem csak minden Szen-teknek, hanem az egész Angyaloknak, és Archangyalok-nak, az egész Erősségeknek, és Uraságoknak, az egész Fe-jedelmeknek, és Hatalmaságoknak, az egész Chérubinok-nak, és Séráphinoknak karjai fölben magán való Tronust, magán való Királyi széket emeltetett nékiek, és abban új-jonnan a' Dűcsőtség Koronájával maga meg-koronázta.

De ennyire fel-emeltetvén immár, enyire el-távo-zván től-

212501

ván tőlünk, el-feletkezhételé róluk Főlséges, Szűz, Szől Nagy Afzszonyunk? Enged-meg, alázatosan kérlek, had szólhassák bátran csak egy szót hozzád, és ha talám vé-tek-is szómmal, csak hálcom után ne büntes, ámbár bün-tes ez világon: Nem illik ez bizonyára édes Afzszonyuk az te Felséges Méltóságodhoz, nem illik az te édes, Anyai, Nagy Kegyezségedhez; mi ugyan nem tagadhattyuk, sőt meg-valljuk, meg érdemlettük azt, hogy el-fordítsad szemeidet rólunk, mert: *peccavimus, inique egimus, impie ges-simus*, felette igen, igen fokát vétettünk, és nincsen száma, nincsen vége mind ez óráiglan-is azoknak az utálatos ocsmányságoknak, azoknak az átkozot hallatlan gonosz-ságoknak, a' mellyekkel Tégedet, szerelmes Szent Fiadat a' Christus JESUST szemtelenül meg-bántottuk, haragra indítottuk; s' mivel úgy láttuk, hogy az Csillagok-is merő büntető korbács, merő büntető ostor módgyára vannak őszve fonva az te Szent Fejed felett, bizony nem kevesfé félünk, rettegünk, hogy utólsó romlással meg ne romollyunk. De júlson eszedben, hogy ha szintén gyar-lók, ha bűnösök vagyunk-is, ugyan csak mi vagyunk az-ért Okai az te Anyai Tekéntetes Méltóságodnak, az te Fel-séges Nagy Dűcsőségednek; mert ha igaz a' Szent Lé-lek Istennek az ő szava, az melyről nem-is szabad kétel-kedned, hogy a' te szerelmes Szent Fiad: *non venit Justos, sed Peccatores salvos facere*, nem az Igazakért, Artatlanokért, hanem az Bűnösökért, Mi érettünk jött ez világra; bizony az-is igaz, hogy Tégedet-is nem másokért, hanem Mi éret-tünk Bűnösökért választot maga Szent Annjá-vá: azért ne számláld ellenünk az mi véghetetlen fok Istentelensé-günket, ne ves-el teilyességgel magadtúl bennünket, ha-nem inkább annak nagyob Dűcsőségére, az ki annyira bő-csüllött Tégedet, hogy ez Mai szent Napon maga fel költ

-52(22)250

az ő Tronulsábúl (halljátok mit mond ez Mái szent Nap-
rúl amaz Damiáni nagy Szent Kardinál: *attollite oculos ad
assumptionem Virginis, & Salva Majestate Filij videbitis occursum
huius Pompe non mediocriter esse Dignorem; soli quippe Angeli Re-
demptori occurrere potuerunt, Matri vero Filius ipse cum tota curia
caelesti tam Angelorū quam Justorum solemniter occurrit*;) ha mód-
dom a' te szerelmes Szent Fiad maga fel-költ maga dú-
csóséges Királyi székből, és nagyob bocsületnek okáért
maga vit, maga praesentált-bé az ő Mennyei Szent Attyá-
nak alázatossan kérünk, és könyörgünk mindnyájan, méltó-
ztassál azon Szent Fiad előtt az te Anyai Tekéntetes
Nagy Méltóságoddal: *petitionem unam parvulam*, egy kis ké-
rést, egy szót mellettünk szóllani, *neque enim fas est, ut aver-
tat faciem tuam*, méltóztassál olly malasztot, nyerni, az
melly által Eletünket meg-jobbítván, hiven, igazán, tisz-
tán szolgálhassunk itt ez világon, a' más Világon
pediglen Szent Fiaddal együtt örökkön örök-
ké áldhassunk, dicsérhessünk, és magáz-
talhassunk, Amen.

az ő T
rúl an
assump
hujus
dempto
calesi
doma
csófsé
maga
nak al
tózta
Nagy
rést, e
tat fac
melly
tár
l

Assenteu quis quis dictis rodere

